

Szerkesztőségi iroda:

R-Szombat, Losonezi-utca 24. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bőrmentlen levelek nem fogadtatnak el. Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonezi-utca 24. sz. **Rábely Miklós** könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetési pénz-, hirdetés-, nyiltér- és felszámolólapok.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos peitser terfoga 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Gömör megye női közönsége!

Még ellenségeink is kénytelenek elismerni, hogy fajunk — a magyar — bir amaz erkölcsi erővel, mely a népek családjában számára állandó helyet biztosíthat.

Emez erőnek köszönheti a multban, hogy a négy folyó és hármashégy által határolt téreken ezer évig, — sokszor vérezve bár — dicsőséggel tudta megőrizni ősei örökét.

És ezer éves multjának történetében nincs egyetlen folt, mely miatt e nemzet kénytelen volna pirulni. Semmi sem volt nagy áldozat előtte, ha szabadságát, hazáját és királyát kellett megvédeni, mikor azt vész fenyegette.

Ez erkölcsi erőnek egyik legszebb vonását képezi a lovagias érzület, mely még ellenségeiben sem üldözte a gyöngét, ki ugy idegen, mint saját fajabeliben, nála mindig védelemre talált.

Azért nevezte már ősi honában a magyar férfi nejét — mint egyetlen más nemzeti sem a világon — „feleség“nek, azon második „én“nek, a ki jó szerencsében fele osztályosa, küzdelmeinek fele részese.

Amint hogy a mi történetünknek csakugyan számos lapját tették a magyar nők ragyogókká, dicső tettekkel otthon, és igen sokszor azon kívül, — fegyverrel avagy a nélkül — a küzdelem mezéjén, — méltóvá téve magukat a felmagasztaló elnevezésre.

Ilyenek voltak a magyar nők — — — egykor általában, s ilyenek ma is, de csak — — — kivételesen.

Pedig ma nem kevesebb, sőt tán még növekedett kezükben a hatalom, mely az egykorinál tágabb körben nyit számukra nagy tettekhez utat.

T Á R C Z A.

Mátyás király forrása.

(A „Segítség“ emlékkönyvből.)

Hajh, azok a faragott kövek, a gyűrűs hollót viselő czimerrel, melyekből fényes palotája épült, rég szét vannak már hányva, hanem azok a faragott kövek, a melyek a forrás viz sziklagádorához lettek egymás fölé rakva, még most is őrzik a nevét.

Ott van ez a forrás az Abaujmegyéből Tornába vezető út mellett, épen a nagy köhid előtt, melyen az ország-ut átvezet, nem messze Telki-Bányától. Ez a helység is híres volt hajdan arany- és ezüsttermése felől, de a mai praktikus kor már ezt is konvertálta: aranybánya helyett fűrészmalom, kőedénygyár adja a kenyeret.

A szomszéd falvakból minden pünkösztűhn ide gyűlnek népek, uraságok, a Mátyás király kutjához, s vig áldomázás közt elmondják annak, aki még nem tudná, a Mátyás király forrásával együtt esergedező regét.

Mikoriban Giskra kalandor hadainak bodonvárait törette a király, sokat időzött maga is e tájon, hol rablócsordát, hol rótvadát zaklatva az erdős völgyben.

Ez a hős forrás ugyanazon sziklanyíláson zuhogott keresztül, a melyen most, s nem messze a mostani hidon túl, egy patakalmot hajtott. Kérdezték meg a partról bele hajló két-i k s¹) repkényt, ő is ott volt már akkor, ha ő nem, hát az ő-anyja: attól hallotta ő is ezt a történetet:

Világszép leánya volt a vén molárnak: nem olyan vaklincz,²) mint a többi paraszt leányok, hanem olyan, mint a harmatban fűdött rózsza. Csakhogy olyan tuskés is volt, mint az; nem hagyott magával senkit legyeskedni, s nagyon válogatott benne, hogy kinek a kedvéért tűzze fel a langos³) hajára a sámi⁴) fejkendőt a levengős⁵) tüvel. Minden vörönttyel⁶) még csak szóba sem állt.

Egy bekeletti⁷) déltán, mikor nagyon öblözött⁸) a nap, Mátyás király a kisérétét messze elhagyva, egyedül vetődött a forráshoz. Ott találta mesemagában⁹) a szép leányt. Kezében tartotta ez a korszajt s búnak hajtotta a fejét.

— Isten jó nap, te, erdők rózsája! — szólította meg a király — mit vesztettél el, hogy ugy földnek adtad a szemedet?

Fölrezzent erre a leány, s lejjebb lehuzva a szemére a homloktakarót, azt felelé:

— Bizony elvesztettem valamit, ami ételt is ad, italt is ad, meg is éltet, meg is öl, fűvet éleszt, fát kítör.

A király mindjárt kitalálta, hogy ez a forrás viz: malmot ez hajt, kenyeret ez ad, italul ez szolgál, szomjat

Nagy tettekhez, igen! A minökhöz példát, ha nem akarnak venni a multból, vehetnek a jelenből.

Ha megfigyelik azt a lázas mozgalmat, melyet egymással igen sok ellentétes czelokért küzdő társadalmi körök, fajok, nemzetek kifejtnek: lehetetlen észre nem venniök, hogy életkérdések forognak a koczán, melynek fordulatait ma már nem hadi szerencse, de az egymás mellé utalt erök miként tömörült működése fogja uralni.

A többek közt bizonyosan ismerik a mozgalmat, mely hazánkban is — valami egy évtizeddel ezelőtt — megindult oly czélből, hogy óvodák felállítására, szegény elhagyatott gyermekek iskoláztatására által szaporodjék nap nap után azok száma, kik magyarul érezve, tanulják szeretni egymást, készen — ha kell — egykor életük árán is megvédeni a közös haza földjét.

Lehet-e a mai korban magyar nőre nézve valami nagyobb, mint e czél elérését biztosítani azzal, hogy mint ő-anyáik tettek, ugy hozzanak ök is a közjóért áldozatot.

S ez áldozat bizonyára nem haladja meg erejükét. Egy kis takarékossgal, buzdító példával azok közt, a kik környezetükben élnek, hamar megsokszoroznák megyénkben is a közművelődési egyesület tagjai számát, melynek soraiban aránylag még ma is kevés — tiszteleltre méltó — nővel találkozunk.

Olyan közönyösség mellett, minövel megyénk, főleg előkelő hölgyei — általában — viseltetnek ez egyesület iránt — bizony nem lehetett volna összehozni a „nemzeti“, a „közkórházi“ és több olyan alapot, mely megannyi fényes oszlopként emlékez-

tet a gömöri nők fenkölt szellemére, honleányi érzelmére is.

De bárcsak védeni tudnók mai lanyhaságukat azzal, hogy nem volt, ki felemelje kérő szavait! Sikertetenül hangzott el az egyesület elnökének hozzájuk is intézett nyilt levele, s ama néhány cikk, melyben szerény lapunk a közfigyelem felbresztésére törekedett.

Azonban nem teszünk le a reményről, hogy e megye női közönsége buzgalmaival teszi jóvá az eddigi mulasztást, tettekkel igazolva, hogy Gömörben a hölgyek ma is méltóak ama trónra, melyre öket az ősök lovagiassága helyezte, s honnan ma is nem kevesebbé tudnak — ha akarnak — a haza számára hódítani.

Közigazgatás.

A gömör megyei közigazgatási bizottság féleli jelentése az 1887. év első felére.

V. A királyi ügyész havi jelentései szerint,

A felügyelete alatti rimaszombati és pelsüezi fogházak állapota, biztonság és tisztaság tekintetében kifogás alá nem esett; az élelmezés és fegyelem szabályszerű volt, az egészségi állapot a pelsüezi fogházban január hóban kedvezőtlen vala, mennyiben ott 9 fogolynál egyszerre lázas bélhurut lépett fel. — később tüdőgümő kórbán 2 fogoly elhalt.

Rabélelmezés ezimén kiadatott Rimaszombatban 1651 frt 34⁶²/₁₀₀ kr. Pelsüezön, 1801 frt 10³⁹/₁₀₀ kr.

Költség térítmény bevételét 667 frt 82 kr.

Rabmunka keresmény elszámoltatik 981 frt 13³⁹/₁₀₀ kr.

Házi munkára felhasználtatott Rimaszombatban 2453, a bíróságoknál 1253 és Pelsüezön 1060 kézi napszám.

A letartóztatottak számában történt változások egészségi eredmények a következő számokat mutatja. Rimaszombatban a) vizsgálat alatt a mult évről átvételtett 16 fi, 1 nő, ezek száma szaporodott a félev folyamán 48 fi, 6 nővel, fogyott ellenben ugyan azon idő alatt 47 fi, 7 nővel, és így a folyó év második felére átvételtett 17 fi, — nő.

vadkannak — csak a nyelvét; — szarvasnak — csak a veséjét; — szép leánynak — csak a szívét.

— Az is a java annak! — helyeslé a molnár.

— De hát van-e a leánynak szíve? — kérdező a király a szép molnárléánytól.

— Van; de nem lehet rátalálni.

— Pedig én aranyat tudnék érte adni, ha megkerülne; arany koronát.

— Korona: borona; — felelt rá a leány. — Nehéz főköttő az! Jobb annál a fátlyokendő!

S a leány szív csak nem került meg.

A király tovább ment.

Ezután következett az oppelni polgárléánnyal való ismeretség. Corvin János történetének kezdete.

Néhány év mulva újra visszakerült Mátyás király Telkibánya környékére.

Már akkor a csel kalandorokkal szent volt a béke. Giskra, a maga vitézeivel beállt mameluknak a legvaskezübb magyarhoz, s Mátyás király a hajdani szélső-baloldali ellenzékéből alkotta meg a győzhetetlen „fekete serget.“

Mikor újra meglátta a forrást, eszébe jutott a szép molnárléány.

Belátogatott az ismeretes malomba.

A vén molnár nem élt már. A malomgazdaságot vezette a hajdani első legény. Egy rücskös, ripacos, kanesal, ragyabunkó.

Ez volt a szép molnárléánnyak a férje.

— Ugyan hogy tudtal ehhez férjhez menni, amikor engemet, a királyt, visszautasítal? kérde Hollós Mátyás a világszépsegtől.

— Hát ugy, hogy a király akkor kérdezett, amikor rossz napom volt, a rücskös molnár legény pedig akkor kérdezett, amikor jó napom volt.

Törjék e mondás fölött a fejüket, akik értenek hozzá. Eu följegyeztem, mint régi emléket a multból, mely mindig ifju marad.

Jókai Mór.

Szótár. — 1. Két-i k s: repkény. — 2. Vaklincz: barna-piros. — 3. Langos haj: hosszú göndör, hullámos haj. — 4. Sámi: főköttő. — 5. Levengős tü: rezgőtü. — 6. Vörönty: suhanéz legény. — 7. Bekelet: ósz (kikelet, tavasz). — 8. Öblöz a nap: erősen süt. — 9. Mesemagában: egyesegyedül. — 10. Czikó: fulke. — 11. Nyilány ruha: vékony patyolat.

ez olt, de halálos beteggé is tesz, táplálja a fűvet partján, de kítöri a szálját, ha megárad.

Holmi pajkos esamangók azt a mókát követték el, hogy éjszaka nagy kolonez köveket hengerítettek a forrás czikója¹⁰) elé, s azokkal ugy elzárták a szikladuból kijövő pataknak az útját, hogy az most csak vékony vizsugarakban lövelt ki a nyilások között, s nem szaporított annyit a szikla medenczében, hogy meg lehetett volna benne meríteni a füles korszót.

— Ha csak ez a baj, — mondá a király — majd segítünk rajta. — S kis baltájával, mit vadász szokás szerint, hátul az öve mellé dugva hordott, kivágott egy erős fiatal szálját, s annak a dorongját neki feszíté a legnagyobb szikla darabnak, hogy majd elhengeritse onnan. De ez uttal is az ostobább volt az, aki nem engedett, a szikla mindig visszaesett a czikóba.

— Várj csak! majd egy másik czelökét is vágok: azzal meg te feszited.

Mikor aztán a leány is feszített, a kolonez csakugyan félre guadt a helyiből, s nagyot gördült alá felé.

— Lásd! hogy egyesült erővel milyen nagy sziklát emeltünk ketten! — mondá a király. — Hej, talán ennél nagyobb követ is elguríthatnánk — egyesült erővel.

A király épen akkor özvegyen maradt és gyermektelenül. Kitalálhatja a vak is könnyen, hogy mi lehetett az a nagyon nagy kő.

Csak a szép leány nem találta ki sehogy.

A félregurult szikla után azonban egyszerre neki zudt a víztartó oduban a meggyült patak árja, ugy, hogy a leány nem tudott átmenni a patakon, ha nyilány¹¹) ruháját össze nem akarta csatkolni. Pedig az atyja már ugyan kiabált rá a malom gátrul, hogy miért nem siet?

A király segített rajta: felvette a leányt a karjára, ugy vitte át a patakon; még akkor is vitte, mikor már semmi patak nem volt.

A molnár nem ismert rá a királyra, vadász urnak nézte; olyan egyszerű volt. Kérdezte tőle, hogy nem éhes-e? leültette az asztalához, s eléje rakott mindenféle enni valót, ami becsületes bazától kiltelt.

De a királynak csak a szeme volt éhes.

A nagy kinalgatásra azt felelte:

— Én nem szeretem csukának — csak a máját*);

*) Mátyás királyról a hagyomány azt tartja, hogy nagyon szerette a csukának a máját. Egyszer vadászaton volt Csórón (Pestmegyében) ebédnél a tormás csukának hiányzott a mája. Mátyás követelte, hogy adja elő a szakácsné, ez azt felelte, hogy „csóri csuka, ninesen mája.“ Mátyás visszaizente neki: „patotai páleza, ninesen száma,“ s rögtön előkerült a félretett csuka mája.

b) elítelt a mult évről átvételt 43 fi, 5 nő, ezek száma szaporodott a felév folyamán 142 fi, 18 nővel, ellenben fogyott azon idő alatt 117 fi 17 nővel, és így a folyó év második felére átvételt 68 fi, 6 nő.

Pelsüezön a) vizsgálat alatt nem volt letartóztatva senki.

b) elítelt a mult évről átvételt 7) fi, 13 nő, ezek száma szaporodott 57 fi, 4 nővel, ellenben fogyott 73 fi, 14 nővel, és így a következő felévre átvételt 63 fi, 3 nő, feltételes szabadságra bocsátott 2 fi, 1 nő.

Rabszállítás történt a fogház túltömöttsége miatt, — Rimaszombathól pelsüezre. május hóban 13. juniusban 14. más okok miatt Sopronba 5. Munkácsra 1. Mária nosztrára 1.

Mellékletnek statisztikai kimutatások az 1886. évi bűn és börtönügyi statisztikai kimutatások és a kir. járásbíró-ságok hasonló kimutatásai a folyó év első feléről.

VI. A tiszti főügyész.

Havi jelentései szerint a folyó év első felében tiszti ügyészi véleményezést végett a következő fegyelmi vizsgálat iratai adatnak ki illetve intézettek el.

A klenózi községi bíró és jegyző ellen, hivatalos hatalommal visszaélés és nagy mérvben észlelt hanyagság miatt.

A berzétei körjegyző ellen hivatalos pénzek visszatartása folytán elkövetett sikkasztás;

a nagy szlabosi körjegyző ellen hivatali mulasztás és adó főkönyvek vezetése körül tanúsított rendetlenség okából;

a Tiszolcz mezőváros előjárósága ellen hivatali kötelesség mulasztása miatt,

a rimaszombati rend. tan. városi rendőrkapitány ellen hivatalos hatalommal visszaélés.

a ratkói kórosvos ellen botrányos magaviselet miatt magán felek részéről előfordult panasz következtében,

a roznói járás főszolgabírája ellen, a redovai községi iskola tulajdonát tevő erdőrezs faállományának reabizott eladása körül tapasztalt szabálytalan eljárás — és

az oszgyáni volt körjegyző ellen hivatali sikkasztás vádjá miatt, bünyenyítő uton lefolytatott, a kir. ítélő tábla által fegyelmi utra utasított fegyelmi ügyekben.

Adó és illetékhatárlék miatt ingatlanra vezetett végrehajtás esetei a végrehajtás különböző fokozatai szerint következőkben mutattnak ki, biztosítás, a zálogjog bekebelezésével kéretett 138 fél ellen, elrendeltetett 103 fél ellen: árverezés utáni végrehajtás kéretett 33 fél ellen, elrendeltetett 9 ellen, felfüggesztetett halasztás megadása által 17 fél ellen, a tartozásnak önként befizetése által a kincstár keresete beszünttetett 16 fél ellen.

Közigazgatás.

Értesítés.

Van szerenés a t. gazdaközönseget s a megyebeli közönseget tisztelettel kiértesíteni, miszerint egyetünk s a zemplénmegei gazdasági egyetel közzétetésével a b. Senyney Lajos páczini magyar faju gulyájából — mely ország-szerzte kiváló hirnek örvend, mert tiszta vérben tenyésztett nemessége, átörökítő képessége, igen szép és feltűnő fajjellege, szívós csontozata, jó hízekönysága, vékony szarvazata és általában gyönyörű megnyerő külseje által, már nem egy vidéki és országos kiállításon s tenyészállat vásáron az első és legnagyobb díjakat nyerte el, s mint ilyen az országban legalkalmasabb a magyar fajmarha nemesítéséhez — az egyes nagyobb tenyésztők és községek 1³/₄ éves zemplénmegei gazdasági egyetel által a tenyésztésre már előre, bornyu korában szakértően kiválogatott bikasül-dőket kaphatnak következő módon és feltételek alatt.

A vétel már ez idő szerinti előjegyzés által ejtetik meg, s csak azon községek által vehető igénybe, melyeket gazdasági egyetelünk ajánlatba hoz, s a süldő bikák az előjegyzés sorrendje szerint fognak a vevőknek el- és kiadati 1³/₄ éves korukban, mindenkor őszszel október hóban, szabad választás szerint 200 frt árban (ez előtt ily fiatal bika 400—500 frt volt darabonként), mely vételár egyes szegényebb községek által megyei gazdasági egyesületünk ajánlatára, három felévi részletben is fizethető.

A nagyobb tenyésztők közvetlenül is fordulhatnak a zemplénmegei egyetelhez bikákért.

Felhívom tehát ugy az egyes nagyobb tenyésztők, mint az egyes községek figyelmét, miszerint ezen kedvező alkalmat felhasználva, bikaszükségeiket a fentnevezett forrásból fedezni s az előjegyzéseket hova-előbb megtenni, saját érdekében el ne mulasztják, mert ennél jobb s aránylag olcsóbb magyar faju bikákat másutt nem kaphatnak, s mert a szabad választás az előjegyzés sorrendje szerint történik.

Kelt P. Apácin. 1887. szeptember 11.

Vajda Gyula, gazd. egyl. titkár.

Meghívás.

A „Gömörmegei magyar közművelődési egyesület“ rendes (második) közgyűlésének idejéül folyó évi október hó 17. (tizenhetedik) napjának délutáni 3 óráját a rimaszombati megyeház szokott tanács-termébe, midőn ezennel kitűzöm, van szerenés arra az egyesület minden tagját, valamint az érdeklődő közönseget tisztelettel meghívni.

Rimaszombathban. 1887. szeptember hó 22.

Török Bálint, s. k. egyesületi elnök

Hírek és vegyesek.

Kérelem t. olvasóinkhoz. Lapunk a folyó év utolsó negyedében megjelent eme számának szétküldése alkalmával tisztelettel kérjük fel olvasóinkat s illetőleg előfizetőinket további szives pártolásra, előfizetéseik megújítására, s a mennyiben hátralékosok lennének, hátralékaiknak kiadó hivatalunkhoz leendő beküldésére, — mert egyrészt e lapok fentartása csak az e miatt minket terhelő kötelezettségek teljesíthetőségétől lett függővé téve, — másrészt pedig pontos szétküldését csak ez esetben eszközölhetjük.

Személyi hír. Zachar Gusztáv ur, a helybeli egyesült — állománylag segélyezett — protestans főgymnasium igaz-

gatója, — mint örömmel értesültünk — betegségeiből teljesen felépülve, hivatalát s tanári székét újból elfoglalva. előadásait a közelebb mult hétben megkezdette.

A megyebizottság állandó választmánya tanácskozásait holnap (hét) d. e. 9 órakor kezd meg a megyeház kisebb tanács-termében.

Névváltoztatás. Lipták István, roznói illetőségű gyorsírási és egyetemi magintanár, anyai ágon nagyatyja Vargai János örökbefogadása, és az igazságügyi kormány 30006/87. sz. rendelete alapján, családi nevének elhagyásával „Vargay“ nevet vette fel.

A helybeli törvényszék újonnan emelt palotaszerepü épülete, mely már egy hó óta áll teljesen elkészülve — mint értesültünk — holnap fog az építészti hivatalosan átvételt, mely alkalomra Fabinyi Theofil m. kir. igazságügyér ő nagyméltósága, a kir. főügyész Kozma Sándor ő méltóságával együtt városunknak vendége lesz.

A „Ssgítseg“ albumnak már második kiadása is elhagyván a sajtót, közleményei közül mai tárcánk is hoz egy gyönyörű regét Jókai tollából, hogy e vállalatot, melynek egyedüli ezéja a tűz által károsultak nyomorán segíteni, — ezzel is ajánljuk a művelt közönseget figyelmébe. 1, 3, 10 és 100 frtos példányai megrendelhetők a Franklin-társulat (Budapest, egyetem-utca 4. sz. a.) kiadóhivatalától.

A rimaszombati (kurinez puszta) földműves iskolánál üresedésbe jött három ösztöndíjas állomás betöltése végett közzétett pályázati hirdetményt, mely lapunk közelebbi számában jelent meg, ezuttal is ajánljuk az érdeklődhető szülők és gyámok figyelmébe annál inkább, mert e kérvények, és pedig a megye részéről betöltendő két helyet illetőleg az alispáni hivatalhoz, a Rimaszombati város részéről adományozandó helyre nézve pedig a polgármesteri hivatalhoz, már csak e hó 15. napjáig lévén benyújthatók a későn érkező folyamodványok figyelembe vételni nem fognak.

Az örömmünepi ajándék, melyet a helybeli r. kath. egyház hívei küldenek Rómába, XIII. Leo pápa ő szent-sége lelkészszé avatásának ötvenedik évfordulója alkalmára, pár napig, már a közelebbi héten kedden, avagy szerdán, közzemlére lesz kitéve Stech Kálmán kereskedőnek boltjának kirakatában. Ez ajándék két oltári vánkoss, igen díszes kiállításban, melynek becsét különösen a meglepő szép kézi munka, a női ipar igazán sikerült hímzéseit emelik. Volt alkalmunk e két művet közelebből megismerlni s így megkísérthetjük — noha nem vagyunk szakértők — annak külső ismertetését. Mindkét vánkoss boríték alól kék, felül fehér fénylő selyem képezi, utóbbi egyikén a pápa, másikán Rimaszombati város címérével, melyből 15 cm. magas, 13¹/₂ cm. széles kerület (oval) tűzéssel kerítve, legapróbb részleteiben is gondos kidolgozás domborítja ki egy a pápai címerepaizs egyes részleteit, mint a kiterjesztett szárnyu fekete sast. A használt színek — az alapon kívül — fekete, piros és sárga, utóbbi arany fonalakkal törve. Mindkét domborított alakzat körül a következő szavak betűi ragyognak: A pápai címere körül „Rimaszombati város katólikus hívei.“ — Rimaszombati címere körül „XIII. Leo pápa ő sze tségének, Arany miséjére,“ s mindkettőn 1887. év számai. E szép ajándékot 21 nap alatt Veselényi Pálné szül. Szlátkovszki Irma helybeli női munkatánóné készítette.

Bokodyné Máthé Róza és szintársulata e hó negyedik napján fog távozni körünkből Selmeczbányára, hogy ott az őszi szinidőnyt 8-án megkezdhesse. Öszintén óhajtjuk, hogy tehetségek, buzgalom amott nemcsak — mint nálunk — erkölcsileg, de anyagilag is megérdemelt elismerésre találjon.

A perzsa búvész, kinek jöttét lapunk közelebbi számában jeleztük, szept 30-án, esütörtökön, csakugyan megérkezett, nem kis felűntést okozva, tekintélyes alakjával különösen este a színházban, hol a lehető legkeletiesebb nyugalom közt szemlélté végig az előadást. Ugy látszik, meg itt lesznek a színészek, nem igen fogja közönsegeinknek bemutatni „művészetét,“ melyről a „R. H.“ kedvezően nyilatkozott.

Rettenetes büntényt követelt el Rimaszécsen e hó 26. napján Varga Miklós ugyanottani lakos. Leszúrta hasonnevű apját, ki azonnal szörnyet halt. E borzasztó eset részleteiből következők jutottak tudomásunkra: A jelzett napon Rimaszécsen országos vásár volt, mely alkalomra ifju Varga Miklós apja kezei közt levő 18 frtjának kiadását kérte némi bevásárlásra — mire, maga is családos ember lévén szüksége volt. Az öreg azonban estefelég biztatta fiát, ki e miatt hova-tova ingerültebben ismételté követelését annyira, hogy a kissé „kapatos“ apa emiatt fiát bottal támadta meg. E pillanatban a magáról és minderről megelégedett fiatal ember kést rántott elő, s azt oly erővel dőfte apja hasába, hogy az összereszkadva, kevés idő múlva halott lett. A nyomban letartóztatott apagyilkos ügyében a rimaszécsi királyi járásbíró-ság vizsgálatot indított.

Vadsertések garázdálkodnak városunk határterületén, különösen az ugynevezett „Kiserdő“-ből csapnak át a szomszédos „szőlők“-be, hol a kukoricza, krumpli s más hasonnemű termékekből szedik a „tized“et. Ajánljuk e körülmenyt a rimaszombati vadásztársaság szives figyelmébe, meggyőződve lévén arról, hogy viszont ők tizedelven meg a kártékony állatokat, egyuttal halára kötelezendik szőlőbirtokos polgártársaikat is.

A Magyar Tudományos Akadémia a mult év végén boesátotta ki aláírási felhívását*) Könyvkiadó Vállalatának ötödik (1887—1889.) cyclusára. E vállalat a tudomány klasszikusainak egész könyvtárát terjesztette már el, kizárólag oly műveket, melyek a művelt magyar közönseget legnemesebb szellemi szükségletét vannak hivatva kielégíteni. Irodalom és történet, bölcsélet és társadalmi tanulmányok, nyelvészet és régiségtan, részben európai híru munkákkal vannak képviselve kötetek között. Az Akadémia jelentékeny áldozattal tartja fenn e vállalatot, s mivel egész nemzeti művelődésünkre nézve rendkívüli fontosságúnak tartja, szokatlan olcsó ár által kívánja terjedését minél szélesebb körökben elősegíteni. E sorok ezéja a magyar közönseget figyelmét újból felhívni e vállalatra, különösen azokét, kiknek kultúránk ügye szívőkön fekszik. Az év utolsó hónapjaiban a folyó évi illetmény kötetek széküldetnek s a kibocsátott iver közt még igen sok nem érkezett vissza. A Könyvkiadó Bizottság ennél fogva tisztelettel kéri mind-

*) Térészüku miatt közelebbi számunkra tartottak fenn.

Szerk.

zokat, kik annak idején megkapták a vállalat ötödik cyclusának tervrajzát, hogy az aláírási iver Hornyánszky Viktor akadémiai könyvkereskedésébe (Akadémiai-épület) minél előbb beküldeni sziveskedjenek. Ugyancsak az említett könyvkereskedés szivesen szolgál bárkinek nyomtatott tervrajzzal. Budapest, 1887. szeptember 20-án. A bizottsági előadó.

Szomoru nap ez az október elseje. Van sírás-rívás. Bevonul az ujoncz a regimenthez. Van sütés-főzés. Persze nem sok pogácsát sütnék, hogy mikorára elfogy, hazajöjjen. Bizony nem jön az. Megszeretik ott hamar, ugy hogy ott tartják mindjárt három esztendőre. Mennyivel jobb a dolga annak, a ki kiszolgálta a királynak az ő három esztendjét. Haza jöhet. Kényesen lépeget végig az utcán. Minden szom nézi. Hátba még sarkantyúval jött. No, se baj, három esztendő nem a világ, majd lépeget még az is, a ki most megy el. Hisz a nota is azt mondja. „Marad itthon kettő-három nyomorult.“

Botrányos jelenet tanuja volt városunkban az a néhány járó-kelő, ki a helybeli adóhivatal előtt haladt el folyó hó 28. napján, dél körül. O. G. földbirtokos és B. L. mérnök urak közt kevés idővel előbb felmerült nézeteltérés miatt, az előbbi tettelegességgel vett magának elégtételt az utóbbin. A közönseget körében kínos felűntést okozott eset valószínűleg bírói igazságszolgáltatás utján nyerve elintézését, különös méltatásról tartózkodunk, — általánosságban szólva, mégis kénytelenek vagyunk őszintén sajnálkozni a felett, hogy napjainkban már sem kor, sem társadalmi állás nem képez korlátot olyan kitérések ellen, melyek — a legszelidebben szólva — magát a támadót alázzák meg a közönseget itélőszéke előtt.

Furcsa látványos ág ezim alatt lapunk f. évi 39-ik számában megjelent közleményre vonatkozólag a helybeli izr. hitközs. előlj. ezafolatot küldött be, melynek értelmét részét szoról-szóra közöljük. — E szerint: „A tényállás következő: A rimaszombati izr. templom tényleg szakértők által meg lett vizsgálva; a veszélyeztető helyek csakugyan támaszokkal megerősítettettek, és a nőknek a templomból történő kizáratásuk nem a „bölcs előjáróság határozta,“ hanem a szakértők meggyőződése következménye volt; azon okból, mert köztudomásu az, miszerint templomunkban a nőknek a karzaton van a helyük, a veszélyes hely pedig épen e fölött van, így a mozgás és súly által a veszély előmozdítását elhárítani csak ugy lehetett, hogy a női karzat feljárt elzárattott. „A rimaszombati izr. hitközs. előljárássága.“ Eddig a ezafolat, melynek bevezető, s kelle-ténél jóval eelsebb kifejezéseit mellőztük, mivel közleményünk „tartalma és általában egész formája és alakja“ sértést magában nem foglal. Különben legyen a t. előjáróság meggyőződve arról, hogy szerkesztőségünket sértő szándék soha nem vezet, nem volt ilyen ezéja a jelen esetben sem, s ennek kijelentésével az ügyet részünkről befejeztünk jelentjük ki ez uttal, bár nem minden sajnálkozás nélkül tulságos érzékenykedése miatt.

A rimaszombati ev. ref. felekezeti leányiskola növendékeinek létszáma az 1887/8. tanévben. Az I-ső osztályban 17, II-ik 13, III-ik 12, IV-ik 12, V-ik 11, összesen 65 tanuló. Ezen növendékek négynek kivételével, helybeli születésűek.

A rimaszombati ág. ev. leányiskola növendékeinek létszáma az 1887/8. tanévben. Az I-ső osztályban 12, a II-ik 13, III-ik 14, IV-ik 12, V-ik 4, VI-ik 4, összesen 59 tanuló.

A rimaszombati felső polgári leányiskolában a folyó tanévre 44 növendék lett fölvéve; még pedig az előkészítő és első osztályba 14, a másodikba 11, a harmadikba 12, a negyedikbe 7. Ezek közül rimaszombati 33, vidéki 11.

A rimaszombati róm. kath. elemi népiskolába bejegyzett fiu- és leánytanulók létszáma, az 1887/8-ik tanévben. a) Fiu-tanulók: I-ső osztály 18, II-ik 19, III-ik 19, IV-ik 14, V-ik 5, VI-ik 3, összesen 78. b) Leány-tanulók: I-ső osztály 35, II-ik 21, III-ik 20, IV-ik 16, V-ik 5, VI-ik 2, összesen 99. Együtt 177 tanuló.

A „Keresztény Magyarország“ című antiszemita irányu hetilap, mely Clair Vilmos szerkesztésében jelenik meg Budapesten, f. évi octóber havával második felévi pályafutását, tartalomában megagdagodva kezdte meg. Vezérezikkeit a hirlapirodalom terén előnyösen ismert publicisták, tárcza rovatait pedig az irodalom jelesei írják. Ezenkívül élénk hirovátat általános politikai szemlélet, irodalmi és művészeti híreket, hiteles közgazdasági tudósításokat, vitaleveleket, szakácskönyvet, egy magyar nyelven még nem jelent Dumas regényt s változatos adomatart nyujt olvasóinak. A lap kiállítása is izléses. Előfizethetni reá Budapesten a kiadóhivatalban, üllői-ut 21-ik szám alatt. Előfizetési ára egész évre 4 frt, felévre 2 frt, negyedévre 1 frt, s egy hónapra 35 kr.

Nyilvános nyungtázás.

Berzétei ev. ref. egyházunk javára újabban adott szives adományok:

- a) Uzapanytól: Bornemisza István földbirtokos, országgyűlési képv. s egyházmegyei világi tanácsbíró 5 frt.
- b) Rakottyásról: Máriaassy Andor földbirtokos 5 frt.
- Máriaassy Pál Ara 5 frt, összesen 10 frt.
- c) Sztárnyából: Radvánszky Károly földbirtokos 10 frt,
- d) Rozsnyóról: Kubinyi Géza főszolgabíró (büntetés pénz ezimen) 10 frt.
- e) Damakról: Paleso Károly lelkész 1 frt.

Az eddig begyűlt adományok főösszege 649 frt 50 kr. Arassza a jöltevő adakozókra a könyörülő Isten lelkének kegyelmét.

Berzéte, 1887. szeptember 23.

Batta György, berzétei ref. lelkész.

Színház.

Beállott szini évadunkban a „nagy“ hét, egy olyan hét, a melyre sokan kellemesen fognak visszaemlékezni. Mert Solymossyt ennyi és ilyen szerepekben látni nem minden-napi élvezet, s ritkán van alkalma közönsegeinknek ilyen játékok gyönyörködhetni. S hogy közönsegeink a valódi művészetet méltányolni tudja, mutatja az a szép és nagy szám, melyben a színházat minden este látogatta.

Szombaton, 24-én Gerő Károly népsziműve „a vad galamb“ hozottott színre, mely egyszersmind Tolnayné Mariska jutalom játékát is képezte. Közkíván-

e darab s esodálatos, még is füres volt a nézőtér. Pedig ha valaki, úgy a jutalmazandó az, ki nyilván megérdemelte volna a közönség pártfogását, s ki kedves megjelenése s ügyes előadása által nem egyszer aratott tetszést, (mely jelen alkalommal is többször nyilvánult) Riezát a pástori leányt. sikerült alakban személyesítette, jól kidolgozott szerepéről egy pillanatra sem engedte magát a bonyodalmas változatok árjától kiragadtani, előadása üde, eleven volt, alakításai sikerültek, — kellemes hangjával nem egyszer ragadta a közönséget tapsra. — Galand Mihály (Bagi) jól felfogott szerepéhez hű maradt, kár, hogy előadása néha-néha a szónokiasság felé hajolt. Boris asszony (Szabóné) az előbbiek rokona, a helyzetet ügyesen tudta hasznára fordítani, előadása többször találkoztott a közönség tetszésével. Dieső Adalbert (Bokody) igazán dieső volt, a szoros értelmében méltán megérdemelte a felfelújító tapsvihart s az elismerést, mellyel nem először adózott közönségünk meleg — hatást soha sem kereső — előadásainak. Baresa Muki (Aranyossy) Mesko Julis (Krasznainé) Imre (Szigethy) nagyban emelték az előadást, s az összhangzatot, főképen az utolsó, ki meglehetősen énekel, kár, hogy hangja kissé fátyolozott volt ez alkalommal is.

Vasárnap, 25-én Solymossy Elek és neje első vendégszolgálatul „A tót-leány,” Almásy Tihamér népszínműve adatott, zsufolt ház előtt. Már az a körülmény is, hogy Solymosi ur ezt a darabot választotta első vendégszolgálatul, a mellett bizonyít, hogy tudja, miszerint Miso, szerepeinek egyik legkitünőbbike. S erről volt alkalmunk meggyőződni. Solymosi Miso szerepében páratlan. Olyan Miso, mint a mielőtt még a szerző sem mert talán megálmodni. S ilyen kitünő Miso az első jelenettől kezdve az utolsóig, gyakran csak egy mozdulattal, egy arczjátékkal karakterizálva, de ugy karakterizálva, hogy nincs a testvérházában oly színész, a ki ezt utólaghatná. S hogy ez nem frázis, hanem a legkomolyabb való, mutatja a népszínház repertoírja, melyből sok jó darab letűnt, mióta Solymosi megvált a népszínházról. Ilyen a többiek közt talán a tót leány is, melyben a Miso szerepe a Solymosi művészetéhez szabva, e szerepben mással alig képzelhető a népszínházban. Solymosi urnő játéka meglátszik a kitünő iskola. Szép, rokonszenves színpadi alak, ügyesen mozog, s jól játszik, dalaival is szép sikert aratott, habár mint énekesnő nem áll azon a nívoun, mint a színésznő. Hankája olyan volt, hogy ez mindenkit kielégíthetett. Átgondolt játéka volt s meglátszott, hogy jó áttanulmányozta. A mieink közül Bokody és Aszalai voltak kitünők. Bokody mint a pipogya papucs alatt álló Gyarmathy, Aszalai pedig Bólya szerepében tőlre megszert alakokat mutatott be. Aranyossy a szerepkörén kívül eső Kostyállal derekasan megküzdött. Eleinte alig talált bele, de annál jobb volt később. Bandi (Szigethi) Hankával jelenetében nagyon jó, de anyjával szemben igen lágy volt, a mi nem volt arányban, nagy — s igen szépen érvényre juttatott szerelmével. Szabóné (Gyarmathyné). Krasznainé (Máthé Julis) jó beváltak a keretbe. Az egész előadás sikerült.

Kedden, 27-ikén Solymosi Elek és neje közreműködésükkel K. Angyal, népszínműve az „Árendás zsidó” adatott elő. Az előadás tökéletesen megfelelt a várakozásnak mit nagyban emelt Blum Dávid személyesítője, Solymosi ki nemesak alakításában mutatott nagyot, hanem előadásában is, mindkettő igazán mesteri volt. Solymosyné, az árendás leánya, ügyes mozdulataival, főképen üde, kellemes hangjával, sokszor viharos tapsra ragadta az egybegyűlteket, jeleneteiben nagy színpadi jártasságot igazolt. Szabóné, Blum Dávid felesége, nem mondhatni, hogy helyét tökéletesen töltötte be, előadásán a mesterkéltégnek némi árnyalata vonult át. Csékiné — a javasasszony — az igazán neki való szerepben sok szép alakítást mutatott be. élők előadásán meglátszott, hogy szerepében egészen otthonos. Maszlag Peti (Aranyossy) rövid jelenetében remekelt, az együgyű fuvaros észjárását meglepően adta vissza. Pataki István (Szabó) higgadsága által akart jellemessé válni, s épen ez lett a hibája, s az oka, hogy jelenetei — a harmadik felvonás kivételével — sokszor elhomályosodtak. Pia László (Szigethi) szereplését helyesen fogta fel, s ép ennek tulajdonítható, hogy feladatát sikeresen oldotta meg. Smüle (Szebeni) jó alak volt, előadásában azonban kevés volt az élet. A kiegészítő személyzet néha bár tulzott, de mégis sok szép jeleneteket mutatott be.

Szerdán, 28-ikán hasonló Solymosi Elek és neje közreműködésükkel adatott elő „A veteránok” című vig életkép. Irta Berezik Árpád. E kedvelt darab, habár bírálói részéről kevés elismeréssel találkozott is, mind amellől jó estét szerzett a közönségnek. A személyzet meglepően tükrözte vissza a színpadon lévő érzelmeket, helyzeteket s állapotokat. Mindazok közt legerősebb volt Szarkaláb Hugó (Solymosi) a veteránok főfogénerálisa, ki a kicsinyes dolgokat is a legszebben igyekezett összhangzatos előadásában érvényre juttatni. Találó cuplettjei annyira felvillanyozták a közönséget, hogy nem egyszer bírta szünni nem akaró taps között dala ismétlésére. Madzag Mátyás (Bokody) ki a veteránoknál századosi rangot viselt, kitünő alakítást mutatott, — minden mozdulatát igazi műgond jellemezte. — Szöcske Julis (Solymosyné) rokonszenves alakja, szellemes előadása s főképen gondosan iskolázott hangja nem egyszer fogva tartotta a közönség lelkét, s nem egyszer ragadta azt tapsra. A többi szereplőkről is csak dicséretleg emlékezhetnék meg, ha terünk engedné.

Csütörtökön 29-én, Solymosi és neje negyedik vendégszolgálatul „Perőzes,” korán elhunyt színműrónk Csepreginek énekes bohózata. A bohózatnak kevés a compositiója, kicsiny a meséje. Van azonban sok szép és ügyesen megírt dialógja, melyeken a publikum nagyokat kaczaghat, ezek azonban kevésbé ügyes kezekben szintén elmosódnának s a darabból nem maradna semmi. Solymosinak újra alkalma nyílt művészetét egész pompájában csillogtatni. Különösen nagy hatást keltett a Perőzesseli párbeszédében s a házasságról fejtegetésével. Solymosiné egész elemében volt. Igen szépen danolt s különösen sikerült a Boecaccio románcza. Igen kedves volt, mint együgyű Perőzes, de talán még kedvesebb volt, mint okos, vitéz Perőzes, a mikor csupán megjelenésekor is frenetikus tapsal fogadta a közönség. Méltó volt hozzájuk (Bokodi) Bährn király, ki sokoldalúságának újabb bizonyágát adta. Krasznainé mint (Artemis) nagyon kedves volt, különösen az első felvonásban. Csékiné igen ügyesen játszotta a hű, ostoba hercegasszonyt (Pirusné), Bagi mint Tiridat örmény herceget, kevesebb lármával és gesztikulációval is rájászthatott volna az ostoba perzsákra. A többi kisebb szerep szintén jó kezekben volt.

Hivatalos közlemények.

Gömörmege alispánjától.

Hirdetmény.

12271. sz. — A tanácskozás tárgyát képező közigyel-elintézés végett szükséges, törvény és szabályrendeletileg megállapított **rendes őszi megyebizottsági közgyűlés** határnapja, főispán ur ó méltóságával egyetértve **folyo évi október hó 17-ik napjának d. e. 9 órájára** és a következő napokra Rimaszombat városába kitűzetvén, midőn erről a közönség értesítettik s a megyei bizottság tagjai személyes megjelenésre hivatalból tisztelettel felkérnek — egyidejűleg közudomásra hozatik, hogy ez alkalommal a köztanácskozás és elintézés kiválóbbs tárgyait: az 1888-ik évi megyei költségvető-megállapítása, — az 1888-ik évi virilis bizottsági tagok névjegyzékének bemutatása, — a jövő évben szükséges megyei pótdadók megállapítása, valamint a törvény 46. §-a értelmében, a tárgyszerűen szabályszerűen kihirdetendő egyéb közérdekű fontos ügyek fogják képezni.

Rimaszombat, 1887. szeptember 19-én.

Bornemisza, alispán.

Földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. ministertől.

Hirdetmény.

Földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. minister 48744. IX. 6. szám. Tekintetes Bornemisza László urnak, Gömör és Kishont vármegye alispánjának Rimaszombatban. Polonka község kérelmére megengedem, hogy ott a folyó évi október 8-ára eső országos vásár ez évben kivételosen ugyanazon hó 12-én tartassék meg. Erről az alispán urat, folyó hó 10-én 11796. sz. a. kelt felterjesztése esatlmányainak visszarekesztése mellett, oly hozzáadással értesítém, hogy az engedélynek a hivatalos lapban való közzétételére nézve egyuttal intézkedtem. Budapest, 1887. szeptember 20-án. A minister megbízásából. **Schnierer, s. k.**

Rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Hirdetmény.

878. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék — Rimaszombat kir. járásbírósa — kir. ügyészség hivatalos helyiségei, és a fozház fűtéséhez 1888-ik évben szükségelt mintegy 850 köbméter eser vagy bük hasábos tüzfának árlejtés utáni beszerzésére határidőül folyó évi október hó 17. napjának d. e. 10 órája tűzetik ki, melyre a vállalkozni kívánók a rimaszombati kir. törvényszék elnöki irodájában — hol az árlejtés fog megtartatni — meghívotnak. A szerződési feltételek ugyanott addig is megtudhatók. Rimaszombat, 1887. szeptember 23-án.

Forneth Jenő, kir. tszéki elnök.

Felelős szerkesztő: **RÁBELY MIKLÓS.**

Magán-hirdetések.

269. sz.

Hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. járásbírósa 2324. számú végzése alatt a **gömörmegei nép- és iparbank** javára **Czebe Károlyné** ellen 16834 frt 32 kr. tökékövetelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 434 frtra becsült házi butorekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3093/1887. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis alperes rimaszombati lakásán leendő eszközösre **1887. évi október hó 17-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérők becsíron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Rimaszombatban, 1887. évi szeptember 30-án.

Draskovich, kir. bírósági végrehajtó.

Bérbeadás.

Nagy-Rőczen, a főtéren szép és igen alkalmas helyen, egy üzlethelyiség, melyben **negyven év óta** virágzó üzlet áll fenn, 1888-ik év február 1-től bérbeandó. Ez üzlethelyiség áll egy jól berendezett bolthelyiségből és raktárból, továbbá négy szoba, konyha, kamara és pinczéből álló lakásból. Ertekezhetni lehet a tulajdonosnő **özv. Hainczl Józsefnővel** Nagy-Rőczen. 3-3

Haszonbérlet.

Hubay László dobfenekí birtoka, mely áll 200 hold szántóföld, 54 hold rét, 196 hold legelő és 100 hold erdőből, a mely a vasutól félórányira s az ajnácskői fűrdőtől negyedórányira fekszik — több évre e hó 29-től kezdve haszonbérbe kiadó; értekezhetni a tulajdonosnál **G.-Szkároson és Lubik János ügyvéd urnál**, Rimaszombatban. 2-3

Hirdetmény.

5548./tk. 887. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. kir. kincstár és Majoros János s Borbáia** végrehajtónak **Baneth Gábor s neje Kaufmann Francziska** végrehajtást szenvedő elleni 277 frt 15 kr., 30 frt tökékövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. tszék területén levő Ajnácskő község határában fekvő az ajnácskői 72. számú tjkvben foglalt Baneth Gábor s neje Kaufmann Francziska nevéen álló 116. hrsz. 440 frt, az ajnácskői 272. sz. tjkvben foglalt Baneth Gábor s neje Kaufmann Francziska nevéen álló 70. hrsz. 54 frt, 93. hrsz. 40 frt, 117. hrsz. 42 frt, 450. 451. hrsz. 24 frt 40 kr., 461. hrsz. 12 frt, 655. 656. hrsz. 503 frt, 792. 793. 794. hrsz. felerésze 303 frt, az ajnácskői 226. sz. tjkvben foglalt Bogarassy Józsefné Dupák Mária és Baneth Gábor nevéen álló 446/b. 447/b. 448/b. hrszra 243 frtban ezenel megállapított kiküiltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1887-ik évi november hó 18-ik napján d. e. 9 órakor** Ajnácskő községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküiltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsírának 10%-át vagyis az ajnácskői 72. sz. tjkvben foglalt 116. hrsz. 44 frt, az ajnácskői 272. sz. tjkvben foglalt 70. hrsz. 5 frt 40 kr., 93. hrsz. 4 frt, 117. hrsz. 4 frt 20 kr., 450. 455. hrsz. 24 frt 40 kr., 461. hrsz. 1 frt 20 kr., 655. 656. hrsz. 50 frt 30 kr., 792. 793. és 794. hrsz. 30 frt 30 kr., ajnácskői 226. sz. tjkvben foglalt 446/b. 447/b. 448/b. hrsz. 24 frt 30 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelölt árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküiltott kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1887. szeptember hó 13-án.

A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.

Hánrich Lajos, kir. tszéki bíró.

Lakváltoztatás.

Tisztelettel hozom a n. é. közönségnek tudomására, miszerint lakásomat a felső-rimasor-utczáról és

mészáros üzletemet

a főtérről, a mai naptól a eserenesényi-utczai (a volt Beliczay László-fele) saját házamba helyeztem el. — Midőn ezt tudatni szerencsém van, nem mulaszthatom el vevőimtől ismétleten kikérni azon bizalmat, a melyben eddig részesített.

A fenti lakváltoztatás folytán megürült eddigi lakásom, mely 3 szoba, konyha, kamra, fa- és kesiszín, istálló és magános udvarból, valamint ugyan ezen lakás melletti ház szintén azonnal

kiadó, esetleg eladó.

Értekezni lehet a feltételek felől bármikor alólírottal. — Rimaszombat, 1887. október 1-én.

REIZINGER JÁNOS, mészáros mester.

Hirdetmény.

Ratkó város képviselőtestületének törvényhatóságilag jóváhagyott határozatával a város közterére vízvezeték s vízi csatorna kiépítése elrendeltetvén:

ezen **700 frt** költségösszeg erejéig engedélyezett munkálat foganatasításának biztosítása céljából **folyó 1887. évi október hó 10-ik napjának d. e. 10 órájára** Ratkó városháza tanácstermében tartandó ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

Versenyszni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó 5% bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a városi előljáráshoz beadni, esetleg a versenytárgyalásnál személyesen résztvenni sziveskedjenek.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes föltételek a városi előljáráshoz addig is megtekinthetők.

Ratkón, 1887. évi szeptember hó 20-án.

Gallo Janos, városi főbíró.

Kiadó lakások.

Rimaszombatban a főtéren levő **özv. Simon Neituszné**-féle ház **emeleti helyisége** egészen, valamint a **földszinten** egy **három szoba, konyha, kamra, pincze és padlásból** álló kényelmes lakás **1887. évi október hó elsejétől** bérbe kiadó lesz.

Ugyanazon házban **1888. év május hó elsejétől** egy **nagy bolt**, hozzátartozó lakás és mellékhelyiségekkel szintén kiadó lesz.

Felvilágosítással készséggel szolgál a tulajdonos **özv. Simon Neituszné** Rimaszombatban a „**Huszár**” vendéglőben.

Hirdetmény.

4911/tk. 887. sz. A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **Putnoki népbank** végrehajtónak **Kakas József** hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 59 forint tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Putnok és Dienesfalva határában fekvő a putnoki 183. sz. tjkben foglalt 230 hrsz. zsellértelken épült Kakas József s neje Trenesányi Mária nevének álló 286/264. sz. házra s egyéb felépítményekre 400 frt; a putnoki 532. sztkben foglalt Kakas József s neje Trenesányi Mária nevének álló 1301. hrsz. szőlőre 196 frt, a putnoki 815. sztkben foglalt Kakas József és István, kisk. Bodnár Béla, Magdolna, Boriska, Ferdinand és László nevének álló 1564. hrsz. számú pinczére 50 frt, a p.-dienesfali 231. sztkben foglalt Kakas József és Márton nevének álló 304. hrsz. szőlőre az árverést 36 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1887. évi november hó 28-ik napján délelőtt 10 órakor** Putnok községben a község házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becs. árának 10% át vagyis a putnoki 183. sztkvi birtokra 40 frt, a putnoki 532. sz. tjkben foglalt szőlőre 19 frt 60 krt, a putnoki 815. sztkvi pinczére 5 frt, és a dienesfali 231 sztkvi szőlőre 3 frt 6 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis. teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatan, 1887. évi aug. hó 11. napján.

A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.

Hánrich Lajos, kir. tszéki bíró.

Árverési hirdetmény.

Szab. Rozsnyó bánya városa tulajdonához tartozó **vásár- és helypénzszedési jog**, esetleg a városi fogyasztási adóval egyetemben az 1888-ik évi január hó 1-ső napjától 1891-ik évi december hó 31-ik napjáig terjedő **három évre**, — folyó évi **október hó 27-ik napján d. e. 10 órakor** Rozsnyó városházának tanácstermében tartandó nyilvános árverésen bérbe adatul fog.

Kelt Rozsnyón, 1887. évi szeptember hó 28-án.

STHYMMEL SAMU,

1—3

polgármester.

Hirdetmény.

4935/tk. 887. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **Putnoki népbank** végrehajtónak **Bálint György s neje** végrehajtást szenvedő elleni 250 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Putnok község határában fekvő a putnoki 810. sztk. foglalt Bálint György s neje nevének álló 1302. hrsz. szőlőre 208 frt, a putnoki 506. sztk. foglalt Bálint György s neje nevének álló 1267. hrsz. szőlőre 96 frt, a putnoki 333. sztk. foglalt Bálint György s neje nevének álló 1495. hrsz. pinczére 70 frt, a putnoki 545. sztk. foglalt Bálint György s neje nevének álló 1332. hrsz. szőlőre 58 frt, a putnoki 189. sztk. foglalt Bálint György és Forrai Mária nevének álló 238. hrsz. beltelek házra, erdő s legelő illetményre 230 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1887. évi október hó 28-ik napján délelőtt 10 órakor** Putnok községben a községbíró házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becs. árának 10% át vagyis a putnoki 810. sztk. szőlőre 20 frt 8 kr., a putnoki 506. sztk. szőlőre 9 frt 60 kr., a putnoki 333. sztk. pinczére 7 frt, a putnoki 545. sztk. szőlőre 5 frt 80 kr., a putnoki 189. sztkvi ingatlanra 23 frt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis. teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatan, 1887. évi aug. hó 11. napján.

A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.

Hánrich Lajos, kir. tszéki bíró.

3—3

Kiadó lakás.

Rimaszombatan a főtéren 6-ik számú házban az egész első emelet a hozzátartozó helyiségekkel, folyó évi október elsejétől kiadó.

Bővebb értesítést nyerhetni

özv. Ujházy Tivadarné urnőnél.

ŐSZI DIVATTUDÓSÍTÁS!

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy raktáramat az őszi idényre, a legújabb és legjobb izlésnek megfelelő árukkal dúsan felszereltem, u. m.:

Női ruhakelmék!

A legújabb párisi divatlapok szerint, minden szín-, minőség- és mintában, valamint wattmol, kasan és női posztó (Damentuch), fekete ruhakelmék, terno, cachemir, angol cachemir, foule, crepp, loden és különféle mintázott.

Dús választék!

Ruhadiszekben: paszomán zsinórozás, sima és brocat selyem plüsch, surah, selyem bársony, tollkisz, mindezek minden létező színben kaphatók, valamint fekete ruhadiszek is különféle kiállításban.

Nagy raktár!

Valódi színtartó cosmanosi és ó-budai mosó barkettekől, fehér pique és damaska barkett, fehér és piros zsinóros barkett, Valeria flanel, molesein és különféle plüsch barkettek, továbbá creton, voile, foile, nálam minden időszakban nagy választékban található.

Menyasszonyi kelengyék!

Len, creasz, irlandi és rumburgi vászon, chiffon, kanavász és naugin, pamut és leuból damaska és esikós grádlí, leuból damaska asztal-készlet, 6—12 és 24 személyre, színes kávé abroszok és garniturok, különféle szín- és minőségben, ripsz, goubelin, juta és imperial ágytakarók, hozzá hasonló butorkelmék és szőnyegek, valamint minden mi e szakmába vág, nálam nagy készletben áll.

Dús választék!

Valódi himalaja gyapju-kendőkől, sephir, cachemir és selyem kendőkől, sephir tricót-derék különféle szín-, nagyság- és formában.

Végül tudatom a n. é. közönséggel, hogy nagy fáradságom után, sikerült a Markovits téle z.-radványi gyapju-szövet gyárból készítményeket megszerezni és azt ugyanazon árban, mint ő maga árusítja, t. vevőim rendelkezésére boesajtani.

Midőn a n. é. közönség b. rendelményeit kérem, igérem, hogy törekedni fogok bizalmukat, pontos és lelkiismeretes kiszolgálással kiérdemelni.

Kiváló tisztelettel

LANDAU A. FIA.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

Hirdetmény.

5068/tk. 887. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. kir. kincstár** végrehajtónak **Kender Lajosné Mihócsik Zsuzsanna** végrehajtást szenvedő elleni 62 frt illeték és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Putnok és Dienesfali határban fekvő a putnoki 680 sztk. foglalt 369. hrsz. beltelekből 421. sz. házból Kender Lajosné Mihócsik Zsuzsannát illető felerészre 300 frt, a dienesfali 145. sztk. foglalt Kender Lajos s neje Mihócsik Zsuzsanna nevének álló 221. hrsz. szőlőre 94 frt, a dienesfali 186 sztk. foglalt Kender Lajos s neje Mihócsik Zsuzsanna nevének álló váltással terhelte 212. hrsz. szőlőre 116 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1887. évi november hó 14-ik napján d. e. 10 órakor** Putnok községben a község házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becs. árának 10% át vagyis a putnoki 685. sztk. foglalt ingatlanra 30 frt, a dienesfali 145. sztk. foglalt szőlőre 9 frt 40 kr., a dienesfali 186. sztk. szőlőre 11 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis. teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatan, 1887. évi aug. hó 19. napján.

A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.

Hánrich Lajos, kir. tszéki bíró.

Táncztanítási jelentés.

Tisztelettel hozom az érdekelt szülők és gyámok tudomására, miszerint az évenként Rimaszombatan megtartatni szokott táncztanítási tanfolyamot folyó évi november hó elsején kezdem meg.

Rimaszombatan, 1887. szept. 15.

ZSEMBERY ADOLF, táncztanító.

Virágkedvelőknek.

Van szerencsém a t. virágkedvelő közönséget értesíteni, hogy készletemben levő 100-nál több fajta, szépen nevelt, egészséges, **szobai** vagy **üvegházi növény**, ugyszintén a mostani kiültetésre való gyökerez dugvány (wurzelecht) **rózsák**, u. m. c. **thea. noiset, remontansok**, a hely szüke miatt tetemesen leszállított áron — 100 drb 20 frtjával — kaphatók.

Különösen a ritka szép **begouniak** megtekintésére felhívom a t. virágkedvelő közönséget.

Kiváló tisztelettel

Wikoukal Henrik,
városi műkertész.

FLEISCHER és TÁRSA

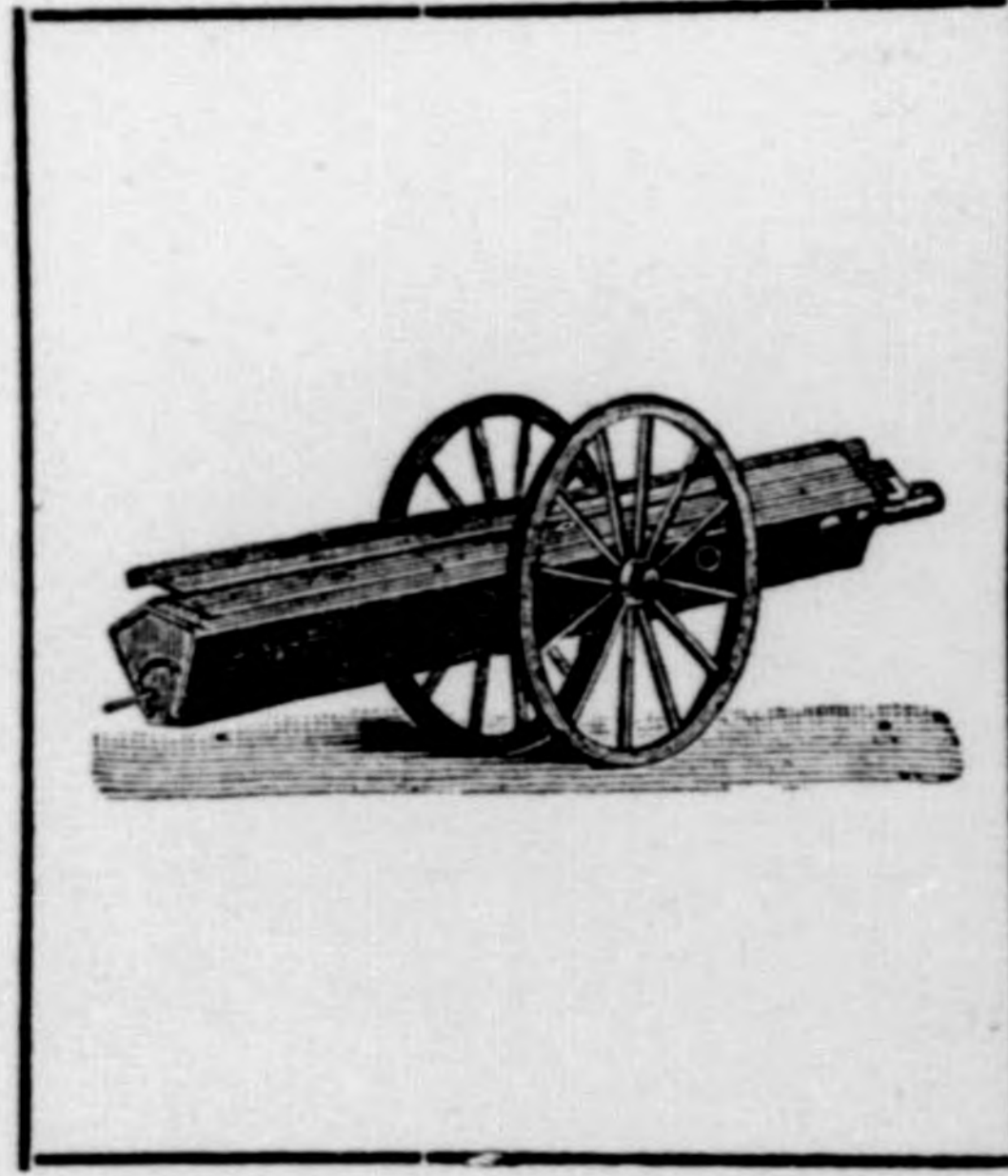
gépgyára és vasöntődéje Kassán, eperjesi-ut 6. sz.

ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jó hírnevű gépeit, nevezetesen:

Sorvető gépeket,
Szórvető gépeket,
Ekéket, Boronákat,
Hengereket, Lókapákat,
Tengeri morzsolókat,
Borsajtókat és szőlőzúzókát;
továbbá mindennemű
Szivattyúkat,
Gőzgépeket és gőzkazánokat,
Szeszgyár-berendezéseket.

5—5

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tarjuk gyárunkban.

Gazdasági gépeink képes valamint öntődénk gyártmányai árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.